

Råbukkjegerens Mekka

Alle ihuga bukkejegere bør kunne seg minst én tur til Polen for å oppleve vårljakt på råbukker. Og kanskje er særlig områdene øst for Krakow verdt å besøke; uvanlig mange sterke bukker, vakker natur med yrende dyreliv i vårmodus og kulturelle opplevelser i kø!

ETTER TO-TRE MISLYKKEDE smygforsøk på gode bukker tidligere på morgenen, er stemningen i bilen en smule lavere. Den lokale polske jaktguiden og assistenten hans sier selvfølgelig ikke noe, men kanskje er det jeg selv som føler på at jeg har mistrukt spørsmålet. Særlig den siste bakken var en virkelig flott sekstakker med et langt, symmetrisk gevir som hetet i andre enden av en nyspartet åker i det enorme jordbruskskapskapet.

Trolig en medaljebukk mener jeg guiden forsøker å forklare meg, han rullet med øynene av bare fryd og ville jeg skulle forsøke et skudd på relativt drypt høyt.

For å si det mildt.

Men klok av skade kjenner jeg utmerket godt mine egne begrensninger og vesper en omgående bevegelse med venstrearmen. Guiden er tydelig berømt, området er litt vel åpent, men noen frodlige skogsbolmer bør gjøre det mulig å komme betydelig nærmere.

MONSTERBUKK: Denne her! Spasjerte bukker har ni bukker og ble etter jakt og skåner målt i en god grill-meditasjon etter CIC-metoden.

TEIT RÅDYRBSTAND: Det er helt vanlig å se minimum fem- seks skytbare rådyrbukker hver gang man er ute, pluss enda flere unge bukker!

POLSK GJESTEFRIHET: Bartosz Marzec er redaktør i medlemsbladet til det polske jegerforbundet, PZL. Han er genuint opptatt av å vise norske jegere hva Polen har å tilby.

Han rekker meg tofoten og vinker meg fram, en vise lange anelser i behold. Den våte åkerjøda er nesten som linn og bygger seg på jaktstovene mine så kjapt at betegnelsen «kjempes på beifotter» passer mer enn lena.

Likvel går framrykklingen strålende på og jeg har ganske snart lure et voksent ospejker mellom meg og stedet hvor bukken befant seg idet jeg begynte å smøye. Sakte, sakte, et skritt av gangens, såforfyller jeg meg for om mulig å få øye på dyret før det ser meg. Spjeker uansettvilig vandringsrinn ender en gang, stå til somnastid rett i mot borge tra.

Bøyer meg så langt til venstre ut av vater at jeg kun holder balansen på grunn av de solide beifotterne, og ser rett inn i øyene på et rågritt som ligger nede bare noen meter framfor meg!

Naturfaglig spretter hunsdyret på beina og bjefler santligg hølytete advaksler til sine artsfoster. Samtidig som jeg i øyeblikket får syn på bukken som har slått knappe femti meter unna, men helt i skjul noen meter lenger til høyre.

Selvfolgt skjærer begge dyrene, samt ytterligere to, av sted i elegante lyks over det åpne området og slinger i skjul på motsatt side.

Automatisk er tofoten montert og bukken følges i kikkertsiktet, i tilfelle den skulle finne

VÅRKER: Et fastsettende trykke skjedt avgjort, men ikke til slutt på blingsone for å redde seg unna.

kanskje de harte hunsdyret som bjeflet og sprette hele opplegget for meg.

Guiden peker på armbandsuret og legger hodet mot begge hendene, klokka er snart åtte og trolig mener han rådyrene er i ferd med å trekke inn i tettene områder for å finne dagle. Og at det derfor er like hen å avslutte morgentakta og heller satse på en ny kveldslett.

Vi passerer en vakker hvitkalk kirke hvor gudfyrktige katolikker møter opp til dagens første bønn. Det er søndag, og en sann og rettroende katolikk har høst oppsøke kirken for én av helligdagens fem messer. Selv om det naturlig nok er mest godt voksne mennesker som er så tidlig på n, reflekterer jeg litt over såpass mange polske katolikker nok er betydning triggere kirkegjengere enn de fleste nordmenn.

Netpe noe særlig over 500 meter unna kirken runder vi et skogholt og nok en flokk rådyr beiter uførtroent og betjærlig på ei grønngrasa, frodig og fullstappet med vårlig energi, til tross for at regnet har tillatt i styrke. Selv om håndskåret er det ikke vanskelig å konstaterer at det er tre bukker bland de seks og minst én ser uvanlig stor ut med en vild og kraftig gevirpops.

En annen har også et helt spesielt gevir, hvor den venstre gevirstanga peker nedover og nesten dekker øyet. Den har fremdeles ikke ferd gevirst, hvilket bekrefter bukkens ungdommelige utseende, tydelig spinklere enn det store.

Bartosz, min ungarske guide og veiviser, er tydelig svært interessert i bukken med det merkesidige gevirst, han spør meg for sikkerhets skyld flere ganger om jeg ikke vil foreslå å felle nettopp den. Mange mellomuropeiske jegere er mer opptatt av det unike og abnorme ved spesielt rådyrgevir, mens vi her opper i nord imponeres mer av kraftige og lange oppsatsers.

Følgelig tenner jeg mer på den største bukken, men under samtidig på om det ikke blir oppstander i det lokale kirkelivet hvis jeg skyter rådyr, omtrent linn på kirke-murene.

Bartosz oversetter mine tanker om tvil og tro for de to andre og samtlig bare smiler overbærende, vi er på den polske landsbygda nå hvor jakt er en veldig naturlig del av livet. Samtidig som trolig kirkebyene er mer enn glad for at noen av rådyrene som spiser opp blomstene på kirkegrindene, blir fjernet.

I mellomtiden forsinner hele bukken inn i et område med høyt, tett gress og siv, et smalt, ufortellbart belte mellom to eiendommer. En lynkjapp plan blir besluttet, jeg skal løpe tvers over det første feltet og snike meg innpå fra motsatt kant.

Kanskje er det et svakt vinddrag i nakkelårene som ødelegger, kanskje er det kirke-klokkene som gjør at dyrene plutselig setter ferd og forsvarmer på skrå fra meg uten å by på andre skuddmuligheter enn en rekke hvite rumpespeil. Ny samling og ny planlegging må til, særlig fordi rådyrene ikke stopper inne i den tette skogsløsningen.

Et markert dikk i retning kirken gir visse muligheter for en nødvendig omgjørelse manøver. Kanskje ikke direkte fristende, men nok en kikkertobservasjon bekrefter at denne storbukken virkelig er verdt å satse litt ekstra på.

En lærepenge. Det krever ikke veldig mange skritt med i diket for jeg angør på valig av fatter, her kommer selv joggosket med Gore-Tex til kort når vanstannet rekker halvveis til knærne! Men skam på den som ikke er villig til å yte det som må til når det er nødvendig. Og er man først blitt gjennomvåt, så er det jo ikke noe mer å tape.

Rimelig spent etter tre-fire hunderte meter polsk dikkvandrings, stes i et stille øyeblikk opp, tar jeg endelig sjansen. Kraver meg i land til fastere fotfeste, og der går jammens dyrene og beiter rett fram meg. Det som imidlertid er litt bekymringsfullt er avstanden, garantert gode to hundre meter er allri til absolutt i overkant av å vise føler meg komfortabel med. I alle fall på frihånd og med et rifle som er skutt inn hjemme i Norge med byldeemper, men som ikke er tillatt å brenge i Polen.

ARTIG FUGL: Fremdeles er størrelsen vanlig syn i Polen, et morsomt og kjert innslag på landsbygda.

FLOTT BUKK: Siste morgnen ga utrolig nok en ni takker som resultat! Noe mindre enn den første, men likevel et spesielt minne. Den ble felt i Bogusice sammen med Jaroslaw Mikolajczyk, som for øvrig er regional viltmester fra Kielec.

på å stoppe. Noe den altså ikke gjør. Det er en grunn til at enkelte bukker blir eldre og større enn andre, noe som har med erfaring og tillært vett på å passe seg for tobeinte jegere!

Men at det var en praktfull bukk, er det ingen tvil om. Bli klart en mestlignende, lille fall etter våre norske bedømmingsstandarder. Kanskje også etter de noe strengere EC-kra-vene som benyttes over hele Europa.

Nye sjanser. Selvfolgt en smule skuffet valder jeg tilbake til gjenside mine, smiler unnskyldende og trekker på skuldrene. Forsøket på en kombinasjon av fingerspråk og gebrøker skodetysk å forklare hvorfor jeg feiler,

MYE FELTVILT: I tillegg til tett rådyrbestand, er det også mye feltvilt å se; fasan, rapphøns, andefugler og ikke minst feller!

NESTE GENERASJON: Et duktig rådyrbarn i naturen. Fredelig råknutningen, kun oppført av å skaffe lokelse og til seer seg, og i så måte jammens funn snart skal føre...

Hvor strengt dette egentlig håndheves er nok noe variabelt rundt omkring i Polen, da jeg tidligere har sett dukker berøyet på flere jaktveileder. Men her følges regelverket, som jo selvfølgelig er det eneste riktige.

Utrygde sakte og forsiktig forsøker jeg å krympe meg om å få tilfå i en lengre periode og bukken i tråkkeløst. Den er hele tiden urelig, siger stadig mer høyere, mens jeg ser omsider og står med breidssiden til. Skuddet krames av og jeg har umiddelbart en god følelse, selv om ikke oppfatter kuleningslåt i dyret. Noe som vanligvis bør være greit, å skille ut fra smellen når skuddtilfallet oppstår.

Bukken rykker ut og traser fram et titalls meter, tydelig truffet, men jeg frykter det har bare treff da den tydelig halter på forbeinet

som var vendt mot meg. Beskjennet og frustrert gir det opp for meg at jeg glemte å legge sikteokkret helt opp i bukkammen, for å kompensere for det lavere treffpunktet uten lyd-demper.

For jeg rykker å tenke mer, begynner bukken å gå på nytt i å legge halsende tilbake inn mot det tidligere utantale sløghet. Og har man først skadskuttet et dyr, så er det god norsk jegerad å fortsette å skyte.

Men med skam og melde blir det denne gangen en ren boom, god under dyret. Som sammen med resten av bukken blir berørt i det tette løvet.

Og nå blir vi stasjon på røde ryd. Jeg finner nemlig ikke mer ammonisjon i lommene mine, de patronene jeg hadde der må tydeligvis ha skidd ut under min framoverbevegelse, sammenkjører framrykkning.

Løsnings blir en bokstavelig tall kjøp som vil dra syngde ryggen bus for å å hente hans rifle og ammo.

Tilbake på åstedet etter sju til minutter i beste Pøtler-Solberg still, sater vi på at dyrene

har nok seg inne i tetta. Synderen posterer på et strategisk sted på motsatt side og hilpet er at kirkegjengerne kanskje kan støkke dyrene med meg når messen er slut. Endelig kimer kirkeklokkene nok en gang over søknet, svartkledde sjeler rusler sakte ut av Guds hus og plutselig sprutter hele bukken fram fra skjul. Litt etter bukken kommer og den plukket bukken fram, stopper opp og får nok en smell på skuldet og en voldsom letelse blander seg med småringslige følelser mens kirkeklokkene sakte toner ut. Jeg rykker væpnet for resten av patronene og plutselig løst til dyret.

Monsterbuk. Jeg er både lettet og takknemlig for at denne episoden endte bra, det aldri særlig trevlig å miste et påskutt dyr. Først da jeg nærmer meg bukken er ser og gevir gir det opp for meg at dette ble langt mer spesielt enn jeg hadde tenkt.

For det er langt fra noen vanlig, stor sekstakker som ligger der, med denne gangen et velpassert skudd i bogen. Fra bukkens ven-

stre gevirstang peker det fire, nei fem, jagg seks lange takker. Pluss de mer normale tre takkere på andre siden blir det ni takker!

«Ni takker!»
Jeg må telle en gang til! Beundre det fantastiske gevir fra alle kanter.

«Og telle en gang til!»

«Er det mulig?»
Smakk om å ha flaks, når det kommer til stykket. Dette ble en jaktspeside som begynte dårlig, men endte nesten uførtjent bra.

Barrosa og de to andre gjedde kommer til og deler oppgavet til gode over både ufladelt og ikke minst det Bode truffet. Barrosa er oppgatt å være den første kulde traf og under-sekster frambeina. Finner ikke noe sår eller blod, gjennomsøkte bogene, ja hele dyret uten å finne flere treff enn det siste!

Litt i tvil om det nesten er færlt eller godt, bukken ble altså heller ikke truffet av mitt første skudd, som altså garantert gikk under den markerte haltingen nå skyldes et tidligere sammensett med en bil, noe som bekræfter av den uvanlige gevirstasjonen. Ved skader i berst, testitet og likende oppstår ikke uvanlig utrop slik mer eller mindre alminn gevirstvikling.

STILLE JEGER: Tårnfalken er den eneste i sitt slag som makter å stå urenten stille på flugrende vinger i lufta, mens dens skarpe øyne finkjemmer området for byttedyr.

Ja, ja, det er bare å ta av seg lus og takke, mer flaks enn dette går det vel nesten ikke an å ha.

Etter en slik opplevelse er det vanskelig å ha særlig forventning til de neste to jakt-dagene, men når jaktutdømmingstema først er i godlune, kan tydeligvis bli skjole.

Neste gjedde jakter vi i et annet område som disponeres av jaktklubben Buzan Jerzy (Betyr fasan), sammen med Gławek Jerzy Kolarz – og ser like mye rådyr og felser en vak-

ker sekstakker med et udramatisk skudd (med lånt rifle!).

For jakta avsluttes siste dagen med enda en snakkert! Riktig nok en gammel retubbakk uten direkte imponerende bodepelt i medalt-sammeheng, men likvel et flott minne. Løger man til et rikt fugle- og dyreliv i yr og vålig utfoldelse, samt en polsk gjestfrihet og vennlighet som kan letes lengre etter, så må bare fasten bli!

Hil vil jeg reise tilbake på jakt!

Factbox

PZL
Det polske jaktforbundet (The Polish Hunting Association) har i dag 2533 medlemsklubber fordelt over hele Polen. På landsbasis leier og disponerer Det polske Jegerforbundet 4740 jakt-distrikter, et område som til sammen tilsvare 25 000 000 ha (1). Jakt for utenlandske jegere er organisert i 5000 forskjellige jakt-touren, og hvert år felles det om lag 220 000 villsvinn, 75 000 rådyrbukker (1200 av medaltje-kvalitet) og 18 000 hjortebukker (1000 av medaltje-kvalitet). Selv om vårjakta på råbukk kanskje er noe av det fineste man kan oppnå, er det like spennende å jakte råbukk i brunstperioden senere på sommeren. Senere på høsten kommer den fantastiske brunstjakta på brolende hjortebukk, samt ikke minst drivjakten på villsvinn.

Det polske Jegerforbundet har naturligvis sitt eget medlemsblad, Lowicz Polski: www.lowiczpolski.info

Hvor i Polen?

Jeg jaktet i to forskjellige regioner i Polen, begge områdene beliggende øst for Krakow.

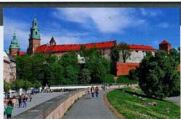
Den første kvelden i Malopolska, hver jeg sjøt et villsvinn rett over sjøgt-sterpa fra hovedflyplassen for den tidligere hovedstaden. Grisene reagerte overhodt ikke på flyene som på full gass passerte kanskje 200-300 meter over meg. Men da jeg var litt uforsiktig med oppneren på Mauseren, ble det full panikk!

Direttet jaktet jeg råbukk i tre dager i Zemita Świątkozyska, nær Busko Zdrój and Kielce. Denne regionen legger om lag to timer med bil øst for Krakow.

Mange skandinaviske jegere besøker Polen hvert år, og på grunn av kortere reise-kanskje primært de vestlige områdene. Man trolig er den ekstra reisetiden ved å forsøke områdene fra Krakow og østover absolutt veldig det!

Kultur

Polen har en rekke imponerende severdigheter som absolutt er verdt å bruke litt tid på, ikke minst det fantastiske slottet Wawel, samt gamlebyen i Krakow både imponerende og spennende med sin

WAWEL CASTLE: Trolig har det levd mennesker på denne markerte bakketoppen i Krakow allerede for 50 000 år siden. Men byggingen av dette Gotiske slottet ble beordret av Casimir (3) Den Store, som regjerte fra 1333 til 1370.

brokete forhistorie. Visste du at Krakow en gang på 1500-tallet faktisk var erobret av den svenske Vasakongen Sigmund?

Den svenske inntasjonen ble for øvrig brutt i 1794 da den prøyssiske hæren okkuperte Krakow.

Hvordan reise?

En rekke flyselskaper flyr for en rimelig penge til de største byene i Polen. Inklusive utgifter til en koffert, samt frakt av egne rifle, betalte jeg litt over 2000 kroner tur-retur Oslo med Norwegian.

I utgangspunktet sier regelverket at du skal betale en egen innførselsavgift for å medbringe eget våpen til Polen, noe du tilslutt kan ordne på Det polske konsulatet i Oslo.

Men i praksis holdt det med Europeisk våpenpass som måtte fremvises ved våpenkontroll på flyplassen i Polen.

NYHET! - W-COM nå med innebygget GPS Originalen!

W-COM Nødknapp med GPS

W-COM WHS
Sikringsradio "WHS" leverer din minste og letteste jakt- og sikringsradio med valgfør scramblingkode.

Utløst liten og lett med sine 97mm i høyden og kun 236 gram.

- IP65 miljøtøstet
- Valgfør "scrambler"
- Whispier - hvirveldodus
- 2 stk. Li-Ion batterier
- Batteriindikator i display
- Skanning av kanaler
- Valgfør pilot-toner
- Start og detaljert display
- Rød nødknapp
- Beste anslutte sikringsradio med GPS (den position vises på 110-vaktsentraler ved nød)

Testet i Jæger, Hund & Våpen nr 6/2012